

Нима не виждашъ колко съмъ,
сърдито и че всичко бѣга? Теж-
ко и горко, който е по менъ!
Иди си!

— О, немилостиво море, азъ
чакамъ баща си! Съжали го,
недѣй го поглъща, повърни ба-
ща ми! . . . Момчето се запла-
ка отчаяно, но останж на висо-
ката канара пакъ да чака . . .

Всичко напразно. Морето гроз-
но ревѣше прѣдъ него и заглу-
шаваше неговия плачъ . . .

